जवनम्, जावनम्, जिजावयिषणम्, जुजूषणम्, जोजूयनम्;
जुत्वा, जावयित्वा, जिजावयिषित्वा, जुजूषित्वा, जोजूयित्वा;
[1]प्रजुत्य, प्रजाव्य, प्रजिजावयिष्य, प्रजुजूष्य, प्रजोजूय्य;

जावम् २, } जावम् २, } जिजावयिषम् २, } जुजूषम् २, }
जुत्वा २, } जावयित्वा २, } जिजावयिषित्वा २, } जुजूषित्वा २, }
जोजूयम् २; }
जोजूयित्वा २. }

(608) "जुगि वर्जने" (I-भ्वादिः-157. सक. सेट्. पर.)

जुङ्गकः-ङ्गिका, जुङ्गकः-ङ्गिका, जुजुङ्गिषकः-षिका, जोजुङ्गकः-ङ्गिका;
जुङ्गिता-त्री, जुङ्गयिता-त्री, जुजुङ्गिषिता-त्री, जोजुङ्गिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुठि (209) धातुवत् ज्ञेयानि। विजुङ्ग्य[A]।

(609) "जुड गतौ" (VI-तुदादिः-1326. सक. सेट्. पर.)

'तवर्गपञ्चमान्तमेके पठन्ति। दृश्यते च 'दृष्टियों विश्वे मरुतो जुनन्ति' इति' इति माधवीयधातुवृत्तौ।

जोडकः-डिका, जोडकः-डिका, जुजोडिषकः-जुजुडिषकः-षिका, जोजुडकः-डिका;
जोडिता-त्री जोडयिता-त्री, जुजोडिषिता-जुजुडिषिता-त्री, जोजुडिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिकगुफधातुवत् (412) बोध्यानि।
क्षीरस्वामिसम्मतनकारान्तपाठेऽपि—
जोनकः-निका, जोनकः-निका, जुजोनिषकः-जुजुनिषकः-षिका, जोजुनकः-निका;
जोनिता-त्री, जोनयिता-त्री, जुजोनिषिता-जुजुनिषिता-त्री, जोजुनिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि गुफधातुवद् (412) ऊह्यानि। जुडन्-[B]न्ती-ती।

---

1. समासे क्त्वाप्रत्ययस्य ल्यबादेशे, 'ह्रस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुक्।

A. 'विजुङ्ग्य बुङ्गयं गुणसङ्गदङ्का अलङ्घितानन्दरसात्तघर्घनाः।' धा. का. 1. 22.

B. 'पीयूषोभितहेमकुम्भविशुभद्वक्षोजशुम्भत्तमा
दृब्धस्रग्धरचृत्तकैश्यविधितां शोभां जुडन्त्योऽजुनन्।' धा. का. 2.75.